

РЕШЕНИЕ

№ 29103

гр. София, 20.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2867** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203, ал.1 АПК вр. чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Производството е образувано по постъпила искова молба от Д. С. Д., собственик на ателие и апартамент №5 на адрес [улица], С. против Столична община. Искът първоначално е предявен за неимуществени вреди в размер на 1250 /хиляда двеста и петдесет/ лева, които са причинени с Писмо-отказ с изх. № РЛЦ23-КЦ 51-1295/29.09.2023 г. на Заместник кмета на район "Л."- Столична община да му издаде удостоверение за търпимост на ателието му. С протоколно определение от 22.04.2026г. е прието изменение на цената на предявения иск от ищеца от първоначално предявения в размер на 1250 на 1600 евро. В съдебно заседание ищецът поддържа предявения иск. Лично и чрез упълномощен адвокат Т. Н. излага подробно писмено становище в подкрепа на предявения иск. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски. Представя списък.

Ответникът – Столична община, чрез процесуален представител ю.к. В. , оспорва иска. Моли съда да постанови решение, с което да го отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение при отхвърляне на иска. В отговор на исковата молба от 25.04.2025 година/л.58 – 59 / излага подробните си съображения.

Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на предявения иск. Счита, че искът следва да се уважи и да се присъди обезщетение за претърпените неимуществени вреди по справедливост и съобразно събраните по делото доказателства.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните в настоящото производство доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна следното:

Между страните не се спори, а се и установява от представените писмени документи, че административното производство е образувано със Заявление вх.№ на СО СОА23-КЦ01-53347/23.09.23г, адресирано до Кмета на СО и до Кмета на район "Л."-СО, препратено от СО на района и с вх.№ на района РЛЦ23-КЦ01-1412/25.09.23г, с искане на Д. да му се издаде Удостоверение за търпимост на собственото му ателие, находящо се на тавански етаж в сграда в [населено място], [улица]. Следователно, депозирано е до СО заявление за издаване на инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК/чл.214 от ЗУТ/. СО препраща заявлението на районната администрация, като с писмо Зам.Кметът на района /заместващ Кмета на района съгл. Заповед № РД-09-195/25.09.23г/ уведомява заявителя, че районната администрация не издава удостоверения за търпимост. С Писмо с изх. № РЛЦ23-КЦ51-1295/29.09.2023 година Заместник кмета на район „Л.“ – Столична община е отказал да издаде удостоверение за търпимост. За да постанови този резултат органът е приел, че не е компетентен, както и че строежът е установен като незаконен.

С Определение № 531/16.01.2024 година, постановено по ч.адм.д. № 11755/2023 година по описа на Административен съд – София-град отказът, обективизиран в Писмо с изх. № РЛЦ23-КЦ51-1295/29.09.2023 година, е прогласен за нищожен и преписката по Заявление с вх. № СОА23-КЦ01-28970/04.06.2023 година е изпратена на Главния архитект на Столична община за произнасяне. За да постанови този резултат съдът е приел, че компетентен да се произнесе по искането за издаване на удостоверение за търпимост е Главния архитект на Столична община. Определението е влязло в сила на 02.02.2024 година.

Между страните не се спори, а се и установява от представеното адм.д. № 3044/2025 година по описа на Административен съд София-град, че с Разпореждане № 16280/13.05.2025 година Главният архитект на Столична община е осъден да заплати сумата от 500 лева, представляваща глоба за неизпълнение на влязлото в сила Определение № 531/16.01.2024 година, постановено по адм.д. № 11755/2023 година по описа на Административен съд – София-град.

Разпореждането е оставено в сила с Определение № 23581/09.07.2025 година, постановено по ч.к.адм.д. № 6226/2025 година по описа на Административен съд София-град.

Преписката е изпратена на компетентния орган на 06.02.2024 година.

Със Заявление № СОА24-КЦ01-6236/25.01.2024 година ищецът отново е сезирал Главния архитект на Столична община с искане за издаване на удостоверение за търпимост за ателието.

Със Заповед № САГ25-РА-52-02/20.05.2025 година на Главния архитект на Столична община производството по Заявления с вх. № № СОА23-КЦ01-53347/23.09.2023 година и СОА24-КЦ01-6236/25.01.2024 година е прекратено на основание чл. 56, ал. 2, вр. чл. 30, ал. 1 и 2 от Административнопроцесуалния кодекс.

Посочената Заповед № САГ25-РА-52-02/20.05.2025 година на Главния архитект на Столична община е отменена с Определение № 31348 от 25.09.2025г. по адм.д. № 7390/2025г. на АССГ , потвърдено с Определение № 12061/26.11.2025г. по адм.д.№ 11402/2025г. на ВАС и преписката е върната на главния архитект на Столична община за произнасяне по заявления вх. № СОА23-КЦ01-53347/23.09.2023 г. и вх. № СОА24-КЦ-6236/25.01.2024 г. на Д. С. Д., с които е поискано

издаване на удостоверение за търпимост .

Със заповед № САГ 26- РА – 30-001/23.01.2026г. на вр.и.д. Главен архитект на Столична община е отказано издаването на удостоверение за търпимост по заявления вх. № СОА23-КЦ01-53347/23.09.2023 г. и вх. № СОА24-КЦ-6236/25.01.2024 г. на Д. С. Д..Тази заповед не е влязла в сила.

От показанията на разпитаната в съдебното заседание свидетелка Д. В. С. се установява, че ищецът е преживявал изключително тежко бездействието на Главния архитект да се произнесе по заявлението му. Свидетелката сочи, че ищецът непрекъснато е говорил за проблема, разстройвал се е, гневил се е. Соци, че ищецът многократно е споделял, че страда от безсъние, получава стягане и бодежи в сърдечната област, главоболие.Соци , че отказа да му бъде издадено удостоверение за търпимост го е лишило от доход от наем и силно го е притеснило материално.

По иска за обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове. Съгласно ал. 2, исковете се разглеждат по реда на АПК. Съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Следователно, за вредите от обявления за нищожен писмо - отказ на заместник кмета на район „Л.“ следва да отговаря Столична община срещу която е и предявен искът. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Материално-правните предпоставки на тази претенция са незаконен административен акт или действия и/или бездействия на администрацията, както и породени неимуществени или имуществени вреди от него като пряка последица. В конкретния случай, видно от приложените по делото Писмо-отказ с изх. № РЛЦ23-КЦ 51-1295/29.09.2023 г. на Заместник кмета на район "Л."- Столична община и Определение № 531/16.01.2024 година, постановено по адм.д. № 11755/2023 година по описа на Административен съд – София-град този отказ е обявен за нищожен поради липса на компетентност на издателя на адм. акт. Определението на съда е влязло в сила на 2.02.2024г. Видно от цитираното съдебно определение „Писмото представлява изричен отказ заявлението да се разгледа по същество.Съгл. чл. 31 ал.2 от АПК, ответникът е следвало да препрати Заявлението за разглеждане по компетентност - на Гл.Архитект на СО, вместо да постановява Отказ за разглеждане на Заявлението по същество. Писмото-отказ е нищожен акт, доколкото изхожда не от компетентния да разгледа по същество Заявлението орган/Гл.Архитект на СО/. Заявлението следва да се изпрати на компетентния да го разгледа по същество орган.“ С обявяването за нищожно на отказа да се разгледа заявлението на ищеца се установява първата от посочените материално-правни предпоставки–незаконосъобразни действия на администрацията. Ищецът твърди, че от посочените отменени незаконосъобразни действия на администрацията е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в силен стрес – значителни неимуществени вреди, изразяващи се в разстройство на нервната и храносмилателна система, загуба на сън, изтръпвания и бодежи по тялото, постоянни душевни болки и страдания. За установяване на тези

факти в откритото съдебно заседание от 11.03.2026 г. се разпита свидетелят С. – дългогодишна позната на ищеца, с който са ги свързвали не само приятелски, но и бизнес-отношения. Свидателят дава безпротиворечиви и неопровергани показания за силния стрес, изживян от ищеца от отменените действия, довел до твърдяните разстройства на здравето и бита на ищеца. Съдът кредитира тези свидетелски показания, не само като неопровергани от насрещни доказателства, но и поради наличието на обоснована и логическа връзка между естеството на незаконосъобразното действие и твърдените последвали вреди. По делото са приети и приложени документи за влошено здравословно състояние на ищеца в посочения период – от издаване на отменения отказ до обявяването му за нищожен от съда. От всичко изложено до тук, следва да се приема за установено по делото, че от отменените незаконни действия ищецът е изживял твърдените неимуществени вреди /болки и/или страдания/. Нищожните действия на служителя на ответника е довело до забавяне на административното производство, притеснения на ищеца и влошаване на здравословното му състояние предвид напредналата му възраст. Тези действия са довели до силен емоционален стрес и несигурност. В случая последващото развитие на производството по подаденото от ищеца заявление също влияе на преценката на съда относно претърпените неимуществени вреди от него.

След като се установиха материално-правните предпоставки за ангажиране на отговорността на ответната администрация, съдът преценява размера на обезщетението за претърпените от ищцата неимуществени вреди. Съдът преценява размера на вредите по реда на чл. 52 от ЗЗД – по справедливост, и като взема предвид фактите по делото във връзка с определянето на еквивалентен размер, като израз на справедливост. Така, като взе предвид установените в обстоятелствената част от решението вид неимуществени вреди на ищеца, като взе предвид и факта че тези именно неимуществени вреди са причинени от орган, чиито правомощия са да осигурява защита на основани неимуществени права на гражданите, които права са засегнати от неизпълнението на тези правомощия, съдът приема размера от 1000 евро като имуществен еквивалент на претърпените неимуществени вреди. Съдът взема предвид относително краткия период от постановяване на нищожния административен акт до неговата отмяна – малко над 4 месеца, за да намали обезщетението до посочения размер. Или, искът по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ следва да се уважи до размера от 1000 евро и отхвърли в останалата част до пълния предявен размер от 1600 евро.

Претенцията за лихва върху присъдената сума, считано от датата на издаване на нищожния отказ – 29.09.2023г. до окончателното изплащане на сумата, като последица от уважаването на иска, следва да се уважи. Това е така, доколкото отговорността на ответника е деликтна, а съгласно чл. 84, ал. 3 от ЗЗД при деликт забавата е от извършването му. На посочената дата 29.09.2023г. е извършен деликта, поради което считано от нея следва да се присъди законна лихва.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на ищеца следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 5,11 евро за ДТ и 400 евро за адвокат съобразно уважената част на иска.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 70 евро за възнаграждение за юрисконсулт съобразно отхвърлената част на иска.

Въз основа на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на ищеца Д. С. Д., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], на основание чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ, сумата от 1000 евро , ведно със законната лихва, считано от 29.09.2023г. , до окончателното изплащане на сумата, като отхвърля иска в останалата част до пълния предявен размер от 1600 евро.

ОСЪЖДА ответника СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на ищеца Д. С. Д., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от общо 405,11 евро . деловодни разноски – държавна такса и възнаграждение на адвокат.

ОСЪЖДА ищеца Д. С. Д., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица] да заплати на ответника СТОЛИЧНА ОБЩИНА на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 70 евро за възнаграждение на юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.